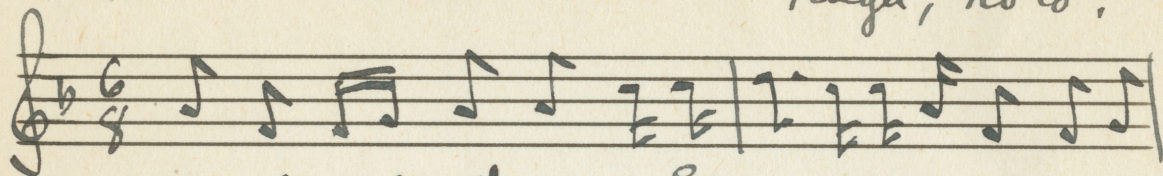

25.
Silebrand

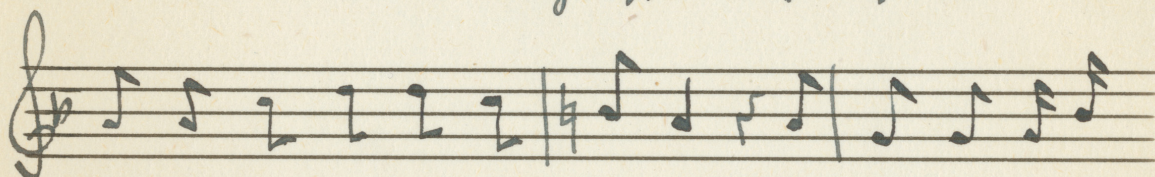
97

Kop.

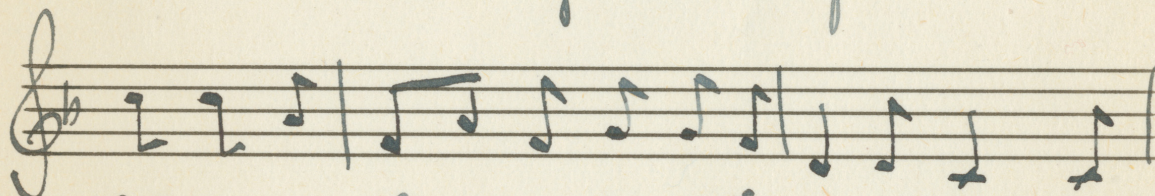
Naga, Nöto.

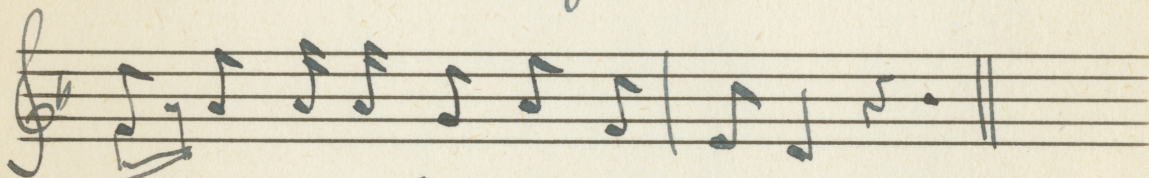
Sile brand körd sig upp åt höga loftets wala, att

under den linden så gröna. Då fick han se sin

dotter i lunden fara. I niden så. Vad

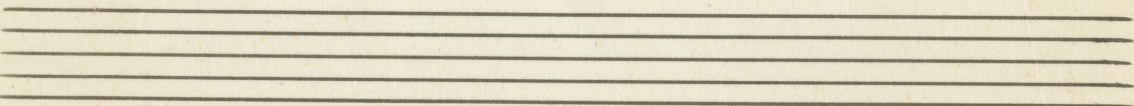
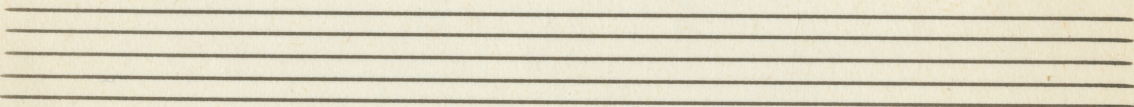
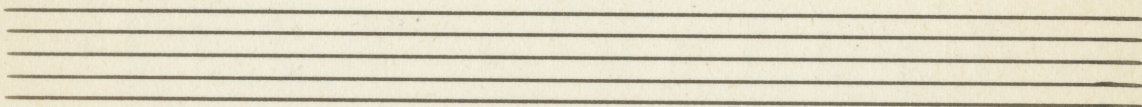
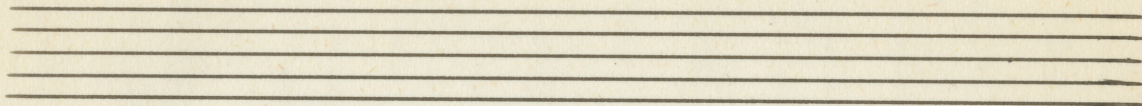

lega genom lunden med henne.

(Oratorvådet hos Vefvare)

"I niden så varliga" &c)

Svea Jansson
19. 6. 1923.

Silebrand.

1. Silebrand körd sig upp åt höga loftet svala.
 Allt under den lunden så gröna.
 Då fick han se sin dotter i lunden far
 I rider så. Vad lega genom lunden med henne.
 varliga
2. Vål äst mig, vål äst mig, vad jag nu ser,
 Jag ser min dotter hon kommer till mig.
3. Silebrand femnar ut kappan blå.
 Där föder hon två karska svenbarne små.
4. "Hör ni, min svärmor, vad jag frågar eder åt:
 hur länge plägar kvinnan med barnen gå?"
5. "Fyrtio veckor, det vet jag förvisst,
 så länge gick Maria med Jesus Krist".

6. "Fyrtio veckor allt medan sju år,
så länge plägar kvinnan med barnen gå."
7. "Min svärmor skall jag giva min silvergoda kniv,
hon har nu förrätt mitt unga liv."
8. "Min moder skall jag giva min silkessteka sark,
hon har ju för mig lidit både sveda och värk."
9. "Min fader skall jag giva min gångars grå,
som han skall vida till kyrkan på."
10. "Min broder skall jag giva mina handskar små,
som han skall ha likvart han går."
11. "Min syster skall jag giva mina gullringar sju,
som int jag har haft sen jag var brud."

12. Det ena så förde hon till Kristi dop,
det andra så förde dom till kyrkogård.

